

T

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 555, fax: 234 665 444
email: posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Zn. OPS-3209/12-5

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
657 40 Brno

Praha 29. listopadu 2012

Kasační stížnost žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze čj. 8 Ca 123/2009-32 ze dne 19. listopadu 2012

Žalobce: Česká republika - Ministerstvo vnitra
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
IČ: 00007064

Žalovaný: Úřad pro ochranu osobních údajů
se sídlem pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
zast. Mgr. Danielem Pospíšilem, pověřeným zaměstnancem

Přílohy: Rozsudek Městského soudu v Praze čj. 8 Ca 123/2009-32
Pověření k zastupování
Ověřená kopie (autorizovaná konverze) vysokoškolského diplomu

I.

Rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „stěžovatel“ nebo „Úřad“) zn. INSP3-3560/08-16 ze dne 9. března 2009 bylo na základě podaného rozkladu změněno rozhodnutí Úřadu zn. INSP3-3560/08-10 ze dne 30. října 2008 a účastníku řízení České republiky - Ministerstvu vnitra se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, IČ: 00007064 (dále jen „Ministerstvo vnitra“), jako správci osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. byla za porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti s využíváním a zpřístupňováním osobních údajů evidence obyvatel v Informačním systému evidence obyvatel a tím za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. uložena pokuta ve výši 70.000 Kč a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Městský soud v Praze svým rozsudkem čj. 8 Ca 123/2009-32-36 ze dne 19. listopadu 2012 rozhodnutí předsedy Úřadu zn. INSP3-3560/08-16 ze dne 9. března 2009 zrušil. Uvedený rozsudek Městského soudu v Praze byl Úřadu doručen dne 20. listopadu 2012.

Proti výše uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze podává Úřad kasační stížnost, kterou napadá rozsudek v plném rozsahu.

Tuto kasační stížnost podává stěžovatel z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s.ř.s., tedy z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

II.

Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí předsedy Úřadu zn. INSP3-3560/08-16 ze dne 9. března 2009 z toho důvodu, že dospěl k závěru, že Ministerstvo vnitra nebylo jediným odpovědným subjektem a nebylo mu jednoznačně prokázáno, že ve všech označených případech nese odpovědnost za porušení zákona č. 101/2000 Sb. Podle názoru Městského soudu v Praze je nesporné, že odpovědnost v inkriminovaném případě nesou i další odpovědné subjekty, přičemž Úřad ve svých zjištěních všechna pochybení paušalizoval a připsal na vrub Ministerstva vnitra. Je tedy, podle názoru Městského soudu v Praze, zapotřebí se precizněji zabývat skutkovou podstatou jednotlivých správních deliktů a jednoznačně zjistit, které další subjekty jsou v konkrétních případech odpovědné za porušení zákona č. 101/2000 Sb. a současně je rovněž penalizovat.

S tímto právním závěrem soudu stěžovatel nesouhlasí, a to ze dvou základních důvodů.

Především stěžovatel připomíná, že v uvedeném případě se jednalo o správní řízení vedené proti účastníku řízení, jímž bylo výhradně Ministerstvo vnitra, ve věci spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb.

Důvodem pro postih Ministerstva vnitra za správní delikt bylo jednak to, že v Informačním systému evidence obyvatel byly zpracovávány údaje celkem 2.912.403 osob, které byly zaznamenány buď bez rodného čísla, nebo s nulovými koncovkami, přičemž v náhodně vytvořeném vzorku údajů žijících nositelů příjmení Kadeřábek a Kamenická, ke dni 24. ledna 2008, byly zjištěny údaje 42 osob, jejichž rodné číslo mělo nulovou koncovku, a dvě dvojice osob se shodným jménem, příjmením a dnem narození, z nichž vždy jedna měla nulovou a jedna nenulovou koncovku, a to aniž by zobrazené záznamy byly označeny tak, aby bylo patrné, že údaj o rodném čísle je blokován a že je prověřována jeho správnost. Dalším důvodem bylo, že Ministerstvo vnitra zpracovávalo ke dni 24. ledna 2008 v Informačním systému evidence obyvatel údaje celkem 2.208 žijících stoletých a starších obyvatel, přičemž

žádný z osobních údajů subjektů údajů narozených od roku 1898 do roku 1908, vedených jako osoby žijící, nebyl označen tak, aby bylo patrné, že údaje jsou blokovány a že je prověřována jejich správnost.

Odpovědnost Ministerstva vnitra za přesnost údajů zpracovávaných v Informačním systému evidence obyvatel je dle stěžovatele založena ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), které jednoznačně stanoví, že správcem Informačního systému evidence obyvatel je Ministerstvo vnitra. Při zřeteli k postavení správce, jak jej definuje ustanovení § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. (tedy správcem se rozumí „každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj“) je zjevné, že Ministerstvo vnitra je hlavním nositelem odpovědnosti za Informační systém evidence obyvatel. I pro případ zjištění indicií svědčících o pochybení jiného subjektu, který údaje do systému vkládá nebo k nim má přístup, by bylo vždy nutno zvažovat i paralelní odpovědnost správce jako takového. Pokud je tedy konstatováno, že částečnou odpovědnost v inkriminovaném případě nesou i další subjekty, měl by to být důvod pro zahájení nového řízení s těmito subjekty, ale již nikoli pro zrušení rozhodnutí ve věci žalobce. Ostatně žalobce je odpovědný za správní delikt podle zákona č. 101/2000 Sb. bez ohledu na zavinění, tj. není třeba zkoumat a prokazovat míru jeho zavinění za systémové nepřesnosti v Informačním systému evidence obyvatel, neboť ta vyplývá z jeho postavení správce.

Stěžovatel tedy s ohledem na výše uvedené nesouhlasí s důvodem zrušení jím vydaného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť v rámci předmětného řízení nebyl žádný důvod pro zásadní nebo rozsáhlé doplnění skutkového stavu.

Dále, jak už bylo ostatně naznačeno výše, stěžovatel nesouhlasí se závěrem soudu, že by jakkoli paušalizoval odpovědnost jiných osob za protiprávní jednání, které bylo předmětem správního řízení.

Stěžovatel především upozorňuje, že v odůvodnění rozhodnutí zn. INSP3-3560/08-16 na str. 5 - 6 se výslovně konstatuje, že „odvolací orgán si je vědom toho, že s ohledem na způsob naplňování a rozsah ISEO není v rámci plnění povinností podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. možné požadovat na správci tohoto systému neustálé prověřování přesnosti či aktuálnosti jednotlivých dat.“ Zároveň se pak v téže části odůvodnění uvádí, že úkolem správce (tj. žalobce) je provádění systematických kontrol zaměřených na jednotlivé parametry zpracování. Pochybnosti získané těmito šetřeními je potom Ministerstvo vnitra s odkazem na § 8a odst. 2 zákona č. 133/2000 Sb. povinno dále prošetřit ve spolupráci s příslušnými zdrojovými místy, případně nastavením potřebných funkcí systému.

V této souvislosti se tudíž, podle odůvodnění rozhodnutí zn. INSP3-3560/08-16, považují za pochybení Ministerstva vnitra a nikoli jednotlivých zdrojových míst pouze takové nepřesnosti, které jednoznačně vyplývají z nedostatku pravidel pro zpracování osobních údajů a z absence systematických kontrol zpracovávaných údajů ze strany Ministerstva vnitra. Jako takováto pochybení, jak bylo již uvedeno výše, bylo kvalifikováno zejména zpracování údajů celkem 2.912.403 osob, které byly zaznamenány buď bez rodného čísla, anebo s nulovými koncovkami. Obdobně bylo vyhodnoceno vedení údajů o 2.208 stoletých a starších osobách ke dni 24. ledna 2008, přičemž tyto údaje byly považovány za aktuální a týkající se žijících osob. Tato pochybení svědčí o selhání Ministerstva vnitra, tedy správce předmětných osobních údajů, projevujícím se absencí řádné kontroly a nastavení přesných pravidel odpovídajících jeho povinnostem vyplývajícím ze zákona č. 101/2000 Sb.

Naopak, jak bylo v odůvodnění rozhodnutí zn. INSP3-3560/08-16 také výslovně uvedeno, zjištění nepřesností v údajích konkrétních osob ([redacted] apod.) nebylo, a to na rozdíl od kvalifikace učiněné správním orgánem prvního stupně (rozhodnutí zn. INSP3-3560/08-10 ze dne 30. října 2008), přičteno k odpovědnosti Ministerstva vnitra.

Uvedené skutečnosti tak svědčí o tom, že Úřad pečlivě zvažoval míru odpovědnosti Ministerstva vnitra a dalších zainteresovaných subjektů a v žádném případě nepřipisoval žalobci paušálně všechna zjištěná pochybení.

Stěžovatel se tudíž ani v tomto ohledu nemůže ztotožnit se závěrem Městského soudu v Praze, který vzhledem k výše uvedenému považuje za zcela neopodstatněný.

III.

S ohledem na uvedené se stěžovatel domnívá, že rozsudek Městského soudu v Praze spočívá na nesprávném právním posouzení věci, a proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud vydal dle § 110 odst. 1 s.ř.s. tento

rozsudek

Rozsudek Městského soudu v Praze čj. 8 Ca 123/2009-32-36 ze dne 19. listopadu 2012 se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Úřad pro ochranu osobních údajů
Mgr. Daniel Pospíšil